

РЕШЕНИЕ

№ 38137

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10140** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на С. Р. А. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез процесуалния му представител адв. Г. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-003339 от 23.06.2025 г., издадена от Г. В. Б. – началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 4 ЗДвП на жалбоподателя е наложена ПАМ – „изземване на свидетелство за управление на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 ЗДвП“.

По поддържаните в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира отмяната ѝ. Защитната теза е за неустановеност на материалноправните предпоставки, обуславящи прилагането на ПАМ от посочения вид по чл. 171, т. 4 ЗДвП.

Ответникът - началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. М., оспорва жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 75 състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваната ЗППАМ е издадена на основание чл. 171, т. 4 ЗДвП. В мотивите на акта е посочено, че на водача са отнети всички контролни точки, с влезли в сила НП, както следва:

НП № 21-4332-020313/06.10.2021 г., връчено и влязло в сила на 26.01.2023 г., с което са отнети 6 контролни точки;

НП № 22-4332-011713/27.06.2022 г., връчено и влязло в сила на 01.03.2023 г., с което са отнети 6 контролни точки;

НП № 22-4332-011741/27.06.2022 г., връчено и влязло в сила на 01.03.2023 г., с което са отнети 6 контролни точки;

НП № 23-4332-015776/08.08.2023 г., връчено и влязло в сила на 28.02.2024 г., с което са отнети 10 контролни точки;

НП № 23-4332-029867/08.12.2023 г., връчено и влязло в сила на 13.09.2024 г., с което са отнети 8 контролни точки;

НП № 24-4332-004613/07.03.2024 г., връчено и влязло в сила на 29.10.2024 г., с което са отнети 10 контролни точки;

НП № 24-4332-005586/19.03.2024 г., връчено и влязло в сила на 14.11.2024 г., с което са отнети 10 контролни точки.

Според ЗППАМ общо отнетите с НП контролни точки на лицето са 56. Броят на максималния размер е 39, определен в Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение (Наредба № Из-2539). Прието е, че с отнемането на всички контролни точки С. Р. А. е загубил придобитата правоспособност и съгласно чл. 157, ал. 4 ЗДвП е бил длъжен да върне свидетелството си за управление на МПС в съответната служба на МВР. Обобщено е, че са налице материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 4 ЗДвП.

По делото е представена справка картон на водача, която съдържа информация за издадените срещу С. Р. А. наказателни постановления, включително тези, посочени в ЗППАМ, както и данни за връчването им, дата на влизането им в сила, броя на отнетите контролни точки, както и статус на НП.

По искане на процесуалния представител на жалбоподателя от Софийски районен съд е представена информация за хода на образуваните:

НАХД № 10749/2025 г. с предмет на оспорване НП № 24-4332-005586/19.03.2024 г.;

НАХД № 10751/2025 г. с предмет на оспорване НП № 23-4332-029867/08.12.2023 г.;

НАХД № 10745/2025 г. с предмет на оспорване НП № 22-4332-011741/27.06.2022 г.;

НАХД № 10747/2025 г. с предмет на оспорване НП № 21-4332-020313/06.10.2021 г.;

НАХД № 10748/2025 г. с предмет на оспорване НП № 22-4332-0117719/27.06.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за

определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. С т. 1.3 от заповедта посочените в т. 1.31, 1.2, 1.3.3 и 1.3.4 служители към областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Предвид законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 ЗДвП, сред които по т. 1 – служителите от отдел „Пътна полиция“ при СДВР - полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В такова качество ответникът е издал процесната ЗППАМ с оглед приложената по делото Заповед № 8121К-12547/12.09.2024 г., поради което съдът намира, че обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя. В заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Упражнената компетентност е мотивирана от установяването, че жалбоподателят е с отнети 56 контролни точки от максималните 39. Същият е изгубил придобитата правоспособност и е следвало да върне СУМПС в съответната служба на МВР съгласно чл. 157, ал. 4 ЗДвП. Това задължение не е било изпълнено, с което органът е счел, че са налице предпоставките по чл. 171, т. 4 ЗДвП за изземване на СУМПС.

Предвидената в цитираната разпоредба преустановителна ПАМ „изземване на СУМПС“ се прилага при наличието на една предпоставка, а именно неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП, предвиждащо че водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.

Правната техника на препращане, която законодателят използва, налага при преценка на законосъобразността на заповедта по чл. 171, т. 4 ЗДвП да се установи налице ли е предвиденото в чл. 157, ал. 4 ЗДвП задължение - връщане на свидетелството за управление, и да се установи неговото неизпълнение. За да е налице задължение за връщане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е необходимо на водача да са отнети всички контролни точки. Тогава той губи правоспособността си и свидетелството за управление, като индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство - чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), става неверен - престава да съответства на удостовереното в него (което и налага задължителното му изземване).

За да е налице релевантно отнемане на контролни точки, е необходимо да е установено по надлежния ред извършването на някое от нарушенията, визирани в чл. 6, ал. 1 от Наредба № Из-2539. Кога едно нарушение е установено по надлежния ред определя Законът за административните нарушения и наказания (ЗАНН). За да е установено по надлежния ред административното нарушение е необходимо наказателното постановление, което го констатира, да е станало окончателен, изпълняем, т. е. влязъл в сила, административен акт. Само този акт има изпълнителна сила и с оглед на това поражда предвидените в правната норма правни последици. Съгласно чл. 64 ЗАНН влизат в сила наказателните постановления, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове, които: не подлежат на обжалване; не са били обжалвани в законния срок; са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда. А съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-2539 контролните точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

Наказателните постановления, във връзка с които е издадена ЗППАМ са приложени по делото. С тях са отнети на жалбоподателя общо 56 контролни точки. От съдържанието на НП се установява,

че същите са връчени при условията на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, като са отразени датите на влизането им в сила. При тези данни органът принципно правилно е издал оспорената заповед.

Наред с това обаче, разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК въвежда задължение за съда да преценява новите факти от значение за делото след издаване на акта, към момента на приключване на устните състезания. Нови факти от значение за делото могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта, и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти.

В съдебното производство се събраха данни, че законосъобразността на пет от посочените в ЗППАМ седем НП, с които са отнети общо 36 контролни точки, са предмет на редовен съдебен контрол по пет висящи пред СРС НАХД. Предвид тези установени нови факти и независимо от законосъобразността на оспорената заповед към момента на издаването ѝ, към настоящия момент следва да се приеме, че не са налице предпоставките за прилагане на процесната ПАМ – не се установява отнемане на посочените в ЗППАМ общо 56 контролни точки с влязло в сила наказателно постановление, а останалите 2 НП са отнети само 20 точки, което обуславя отмяната на обжалваната заповед.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, които са своеременно претендирани и възлизат в общ размер на 760,00 лв., от които 10,00 лв. за държавна такса и 750,00 лв. - заплатен в брой адвокатски хонорар.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-003339 от 23.06.2025 г., издадена от Г. В. Б. – началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. Р. А. разноски за настоящото производство в размер на 760,00 (седемстотин и шестдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: